

РЕШЕНИЕ

№ 12562
София, 21.11.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на девети ноември в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОВКА ДРАЖЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 11496/2015.

Николина Аврамова
Камелия Николова
ДИАНА ДОБРЕВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба, подадена от Л. О. Ф., чрез пълномощник, срещу решение № 3767 от 29.05.2015 г., постановено по административно дело № 7136/2014 г. по описа на Административен съд София - град (АССГ), с което е отхвърлена жалбата й срещу решение № ОИ-11/2014 г. от 30.06.2014 г. на административния ръководител - градски прокурор на Софийска градска прокуратура (СГП) за отказ да предостави обществена информация по нейно заявление вх. № ОИ-11/2014 г. от 18.06.2014 година. Иска се отмяна на съдебното решение като неправилно поради противоречие с материалния закон.

Ответникът не е изразил становище по касационната жалба.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на оспорването.

Настоящата инстанция намира, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е частично основателна.

Със заявлението си жалбоподателката е поискала да получи достъп до следната информация:
т. 1. Броят на досъдебните производства и следствените дела, които са били разпределени на г-н Д. С. П.; т. 2. Броят на изготвените от г-н Д. С. П. обвинителни заключения, заключения с мнения за прекратяване и заключения с мнения за спиране; т. 3. Броят на извършените от г-н Д. С. П. следствени поръчки и проверки; т.4. Общата продължителност на времето, в което г-н Д. С. П. е бил в отпуск за времето, през което е бил следовател, а именно: от 13.04.2005 г. до 23.11.2005 г.; от 14.11.2007 г. до 05.12.2007 г.; от 08.07.2009 г. до 15.07.2009 г.; от 14.03.2013 г. до 04.04.2013 г.

С обжалваното пред първоинстанционния съд решение сезираният от Ф. орган е отказал да й предостави исканата информация, като е приел, че същата не представлява обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Наред с това засяга личността и интересите на трето лице, което изрично е отказало да даде своето съгласие и в случая са налице предпоставките за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

На следващо място органът е счел, че не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ЗДОИ, тъй като чрез исканата информация не би могло да се постигне повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект – Прокуратурата на РБ във връзка с цялостната й правозащитна дейност.

За да отхвърли жалбата АССГ е възприел мотивите на ответника, като е изложил и свои съображения за нейната неоснователност.

Касационната инстанция намира, че неправилно в обжалваното решение е прието, че

исканата информация и по четирите точки на искането не е обществена такава, тъй като не може да допринесе за формиране на собствено мнение относно дейността на органите на съдебната власт и в частност на Прокуратурата на РБ. В частта, с която е отхвърлена жалбата на Ф. да ѝ бъде предоставена исканата информация по пунктове от 1 до 3 от заявлението, съдебното решение противоречи на закона.

Обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти (чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Такъв субект е и Прокуратурата на Република България по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ. Предвид тази законодателна уредба настоящият състав намира, че исканата от касатора информация по пункт 1, 2 и 3 от заявлението е обществена такава по определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, която макар да не касае цялостната дейност на Прокуратурата на РБ, касае дейността (служебната ангажираност) на отделен магистрат. Същата се създава и съхранява от задължения субект във връзка с постановените актове от съдебната власт, част от която е и Прокуратурата на РБ. Доколкото се иска информация за броя на разпределените досъдебни производства и следствени дела, броя на изготвени заключения и броя на извършени следствени поръчки от конкретен следовател, тоест иска се достъп до данните за неговата конкретна натовареност като такъв, безспорно същата е създадена и се съхранява от задължения субект, при което е служебна такава по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ. Същата е част от информацията, предоставяна от отделните звена на съдебната власт след обобщаване на работата на магистратите, работещи в тези звена. В случая исканата информация е статистическа, макар и за отделен магистрат за конкретен период от време и не фигурира в отчетните доклади на прокуратурата, но статистическите данни за работата ѝ са изведени след анализ на работата на всички магистрати, работещи в нея. Ето защо неправилен е изводът в обжалваното решение, че същата няма да даде възможност на гражданите да си съставят мнение за работата на задължения субект по чл. 3 от ЗДОИ.

Предвид вида на исканата информация, в случая намира приложение и нормата на чл. 5 от Закона за съдебната власт, предвиждаща право на гражданите на информация за работата на съдебната власт и съответно задължение на съдебната власт да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си. Действително информацията за постановените актове по конкретни досъдебни производства и съдебни дела не представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ и може да бъде предоставяна единствено по реда на съответните процесуални закони, но в случая не се иска информация за конкретни актове по конкретни преписки и дела, а се иска информация за натовареността на отделен магистрат, която е част от статистическата информация, която органите на съдебната власт публикуват периодично. Отделно от това тази информация е налична при съответния орган за всеки магистрат, доколкото именно въз основа на тези и други данни се извършва атестация на работата им, а след обобщаване служи за изготвяне на статистическата справка за работата на съответния орган на съдебната власт. Ето защо в тази част обжалваното решение е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон.

В останалата част, в която е отхвърлена жалбата на Ф. против отказа на градския прокурор да му предостави исканата по пункт 4 от заявлението информация, решението е правилно. Информацията за общата продължителност на времето, през което отделен магистрат е ползвал отпуск не може да даде възможност на гражданите да си съставят мнение за работата на конкретния орган. На следващо място в случая се касае до лични данни, при което са налице предпоставките по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ за постановяване на отказ, при безспорно установената по делото липса на съгласие на третото лице. Не е налице по отношение на тази информация и хипотезата на „надделяващ обществен интерес” по смисъла на § 1, т. 6 от ДР ЗДОИ, тъй като исканата информация е за общата продължителност на ползван отпуск от магистрат, от което не може да бъде изведен извод, че се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е неправилно в частта, с която е отхвърлена жалбата на Л. Ф. срещу решение № ОИ-11/2014 г. от 30.06.2014 г. на административния ръководител - градски прокурор на Софийска градска прокуратура за отказ да предостави обществена информация по пункт 1, 2 и 3 от подадено заявление вх. № ОИ-11/2014 г. от 18.06.2014 г. и в тази му част следва да бъде отменено, като бъде постановено ново, с което административният акт в тази му част следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а делото върнато като преписка на органа за ново произнасяне, при съобразяване на изложеното по-горе.

В останалата част решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

В този смисъл е и решение № 5400 от 13.05.2015 г. по адм. дело № 9195/2014 г. на ВАС, пето отделение, постановено по аналогичен казус.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3767 от 29.05.2015 г., постановено по административно дело № 7136/2014 г. по описа на Административен съд София - град, в частта, с която е отхвърлена жалбата на Л. О. Ф. срещу решение № ОИ-11/2014 г. от 30.06.2014 г. на административния ръководител - градски прокурор на Софийска градска прокуратура за отказ да предостави исканата обществена информация по пункт 1, 2 и 3 от заявление с вх. № ОИ-11/2014 г. от 18.06.2014 г. и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ решение № ОИ-11/2014 г. от 30.06.2014 г. на административния ръководител - градски прокурор на Софийска градска прокуратура да предостави исканата обществена информация по пункт 1, 2 и 3 от заявление с вх. № ОИ-11 от 18.06.2014 г. и

ВРЪЩА преписката на административния ръководител - градски прокурор на Софийска градска прокуратура за ново произнасяне, при спазване на дадените указания.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата му част.